

Šīs lapa ir mašīntulkota [Saite]. Mašīntulkojumos var būt kļūdas, kas var mazināt skaidrību un precizitāti; Ombuds neuzņemas atbildību par neatbilstībām. Lai iegūtu visuzticamāko informāciju un juridisko precizitāti, lūdzam skatīt šādus dokumentus. avota versija angļu valoda ir norādīta iepriekš. Lai iegūtu plašāku informāciju, lūdzam skatīt mūsu [valodu un tulkošanas politiku](#) [Saite].

Eiropas Ombuda lēmums izbeigt izmeklēšanu saistībā ar sūdzību 1561/2014/MHZ pret Eiropas Banku iestādi (EBI)

Lēmums

Lieta 1561/2014/MHZ - Uzsākta {0} 13/10/2014 - Lēmums par {0} 06/07/2015 - Iesaistītā iestāde Eiropas Banku iestādi (Nav konstatēta kļūda pārvaldībā) |

Lieta attiecas uz Eiropas Banku iestādes (EBI) kavēšanos izskatīt sūdzības iesniedzēja pieprasījumu EBI izmeklēt iespējamu ES tiesību aktu pārkāpumu, ko veikusi Igaunijas Finanšu uzraudzības iestāde. Ombuds interesējās par šo jautājumu un konstatēja, ka EBI lielākoties varēja pamatot savu kavēšanos. Šā iemesla dēļ, kā arī tāpēc, ka EBI atvainojās par kavēšanos un apņēmas uzlabot savu procedūru, ombuds nekonstatēja administratīvas kļūmes. Tā kā izmeklēšanas gaitā EBI noteica iekšējos termiņus līdzīgu pieprasījumu izskatīšanai, ombuds mudināja to oficiāli noteikt šos termiņus, grozot savu reglamentu. Tādējādi viņa slēdza lietu ar vēl vienu piezīmi.

Sūdzības priekšvēsture

1. Sūdzība attiecas uz Igaunijas banku (turpmāk tekstā — “Igaunijas banka”).
2. Juridiskais birojs, kas pārstāv sūdzības iesniedzēju (starp citiem pieprasītājiem), 2013. gada 21. maijā iesniedza Eiropas Banku iestādei (“EBI”) pieprasījumu (“pieprasījums”) izmeklēt Igaunijas Finanšu uzraudzības iestādi (“Igaunijas iestāde”) saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 [1] 17. pantu attiecībā uz iespējamu ES Direktīvas 2007/44/EK [2] pārkāpumu.
3. Pieprasījuma iesniedzēji apgalvoja, ka Igaunijas iestāde nav pienācīgi novērtējusi to, vai banka X un tās mātesuzņēmums Y iegādājas lielāko daļu Igaunijas Bankas akciju, un nav pienācīgi uzraudzījusi šo iegādi. Tā rezultātā pirmā iestāde tieši kontrolēja pamatkapitālu, bet otrā — netiešu kontroli. Šajā sakarā Pieprasījumu iesniedzēji uzskatīja, ka Igaunijas Bankas

klientu noguldījumi un kapitāls nav droši un informācija, uz kuru attiecas bankas noslēpums, nav droša.

4. EBI 2013. gada 23. maijā apstiprināja pieprasījuma saņemšanu un apņēmas izskatīt šo jautājumu un savlaicīgi informēt pieprasījuma iesniedzējus par turpmākajiem pasākumiem. Laikposmā no 2013. gada jūnija līdz decembrim notika sarakste starp EBI un Pieprasītājiem. EBI konsekvēnti apstiprināja korespondences un papildu pierādījumu saņemšanu. Katru reizi EBI informēja pieprasījuma iesniedzējus, ka viņi drīzumā tiks informēti par izmeklēšanas procesu un turpmākajiem pasākumiem (bet kavēšanās iemesli netika norādīti).

5. EBI 2014. gada 15. janvārī informēja advokātu biroju, ka pieprasījums ir uzskatāms par pieņemamu saskaņā ar toreizējiem EBI iekšējiem apstrādes noteikumiem par Savienības tiesību aktu pārkāpumu izmeklēšanu [3].

6. Pēc astoņiem mēnešiem EBI vēl nebija nolēmusi, vai tā plāno izmeklēt Igaunijas iestādi. Sūdzības iesniedzējs vērsās pie Eiropas ombuda.

Izmeklēšana

7. Ombuds sāka izmeklēšanu par sūdzību un konstatēja šādu apgalvojumu un prasību:

1) EBI nav pienācīgi izskatījusi pieprasījumu;

2) EBI būtu jārīkojas, atbildot uz pieprasījumu, un nekavējoties jāinformē sūdzības iesniedzējs par šo rīcību.

8. Uzsākot izmeklēšanu, ombuds lūdza EBI viņu informēt par termiņiem, kas iekšēji noteikti katram procedūras posmam, izskatot līdzīgus pieprasījumus saskaņā ar Regulas 1093/2010 17. pantu.

9. Izmeklēšanas gaitā ombuds saņēma EBI atzinumu par sūdzību un pēc tam sūdzības iesniedzēja komentārus, atbildot uz EBI atzinumu. Veicot izmeklēšanu, ombuds ņēma vērā pušu izvirzītos argumentus un viedokļus.

Iespējamā nespēja pienācīgi izskatīt pieprasījumu un ar to saistīto prasību

Ombudam iesniegtie argumenti

10. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka EBI nav rīkojusies saprātīgā termiņā un nav pamatojusi savu kavēšanos. Pieprasījums tika iesniegts 2013. gada maijā, un EBI pieņēma lēmumu par tā pieņemamību tikai 2014. gada janvārī. Turklāt līdz dienai, kad tika iesniegta sūdzība ombudam

(2014. gada 8. septembris), EBI nebija informējusi sūdzības iesniedzēju par savu lēmumu par to, vai tā plāno sākt izmeklēšanu pēc pieprasījuma vai slēgt pieprasījumu, neuzsākot izmeklēšanu.

11. Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka EBI 2012. gada reglamentā, kas bija piemērojams pieprasījuma iesniegšanas brīdī, ir nošķirti trīs pieprasījuma izskatīšanas posmi: I) lēmumu par pieņemamību; (II) lēmumu par to, vai sākt vai nesākt izmeklēšanu, un iii) izmeklēšanu.

12. Šajā reglamentā nav paredzēts termiņš, kurā EBI būtu jāpieņem lēmums i) un ii) posmā. Līdz ar to ir piemērojami vispārīgie noteikumi par saprātīgu termiņu. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka astoņu mēnešu laikposmus, lai izskatītu pieprasījuma pieņemamību, un vairāk nekā astoņus mēnešus, lai izlemtu, vai sākt izmeklēšanu, nevar uzskatīt par "saprātīgu termiņu". Tas ir vēl jo vairāk tad, ja ņem vērā faktu, ka abi šie lēmumi ir "*tehniski*".

13. Savā atbildē EBI hronoloģiskā secībā sniedza detalizētu informāciju par to, kā tā izskatīja pieprasījumu:

- 2013. gada 21. maijā iesniegtais pieprasījums tika papildināts ar vairākām papildu vēstulēm, kas datētas attiecīgi ar 2013. gada 3. jūniju (ar pievienotajiem dokumentiem); 2013. gada 12. augustā; 2013. gada 9. oktobrī un 2013. gada 27. novembrī (ar pievienotajiem dokumentiem).
- EBI 2014. gada 3. februārī sazinājās ar Igaunijas iestādi un lūdza tās viedokli par Direktīvas 2007/44 iespējamo pārkāpumu. Igaunijas iestāde 2014. gada 24. februāra atbildē norādīja, ka iepriekšējos gados šis jautājums ir plaši izskatīts.
- Tikmēr 2014. gada 17. februārī sūdzības iesniedzējs informēja EBI, ka tā sākotnējais novērtējums ir nopludināts presē. Sūdzības iesniedzējs 2014. gada 4. aprīlī informēja EBI par valsts tiesas nolēmumu saistībā ar pieprasījumu. Atbildot uz to, sūdzības iesniedzējs tika informēts, ka ar Igaunijas iestādi tika veikta "sākotnējā izmeklēšana" un ka šī izmeklēšana turpinās.
- EBI 2014. gada 11. aprīlī pieprasīja Igaunijas iestādei papildu informāciju un pierādījumus.
- Sūdzības iesniedzējs 2014. gada 29. aprīlī iesniedza papildu informāciju par attiecīgajām norisēm Igaunijā. Pēc tam EBI informēja sūdzības iesniedzēju, ka, ņemot vērā lietas sarežģītību, daudzos lietas dokumentus, ierobežotos resursus un nepieciešamos tulkojumus, tai ir vajadzīgs vairāk laika, lai izvērtētu pieprasījumu un izlemtu, vai sākt izmeklēšanu pret Igaunijas iestādi saskaņā ar Regulas 1093/2010 17. pantu.
- Igaunijas iestāde 2014. gada 3. jūnijā iesniedza papildu atbildi (kurai pievienoti daudzi dokumenti), kuru pēc tam EBI novērtēja un analizēja.
- Dienā, kad tika saņemta atbilde ombudam (2014. gada 19. decembrī), EBI pabeidza savu novērtējumu. Tā pieņēma lēmumu, kurā tā pauda nodomu izbeigt pieprasījumu un nesākt izmeklēšanu saskaņā ar Regulas 1093/2010 17. pantu. Tajā pašā dienā tā nosūtīja sūdzības iesniedzējam vēstuli šajā sakarā.

14. EBI norādīja, ka tā ir regulāri sazinājusies ar sūdzības iesniedzēju. Tomēr tā norādīja, ka tā ir saņēmusi "*ļoti lielu daudzumu sarežģītas faktu informācijas, kas tai bija jāapsver, lai noteiktu, kā rīkoties*". Turklāt "*vasaras laikā*" EBI bija jāpārdala resursi sarežģītai un steidzamai izmeklēšanai par to, ka Z valsts iestādes nav nodevušas noguldītājiem pieejamus aizsargātos noguldījumus. Ņemot vērā sekas noguldītājiem attiecīgajās Z bankās, EBI par prioritāti noteica

šo izmeklēšanu, kas izraisīja neplānotu kavēšanos neizskatīto pieprasījumu izskatīšanā.

15. Atbildot uz ombuda īpašo informācijas pieprasījumu (8. punkts), EBI norādīja, ka tās juridiskā nodaļa “*nesen ir izveidojusi*” [4] procesu sūdzību/pieprasījumu izsekošanai, izmantojot konkrētu “projektu pārvaldības rīku”. EBI paskaidroja, ka “*tā nosaka sākotnējos termiņus katrai sūdzībai, pamatojoties uz sūdzību tūlītēju atzīšanu, sūdzības sākotnējo pārskatīšanu divu nedēļu laikā un, ja vien šīs analīzes rezultātā pieprasījums šajā posmā netiek slēgts, pilnīgāku analīzi... turpmāko trīs ar pusi mēnešu laikā un informējot pieprasījuma iesniedzēju par EBI analīzi nākamā mēneša laikā.*” Šie termiņi tiek pielāgoti atbilstoši iesniegto pieprasījumu būtībai, jo īpaši to sarežģītībai, tam, cik lielā mērā pieprasījumi ir jāveic kompetentajām iestādēm, to atbilst termiņiem un nepieciešamībai piešķirt prioritāti pieprasījumiem salīdzinājumā ar pārējo Juridiskās nodaļas veikto darbu. Visbeidzot, mērķis ir sniegt pieprasījuma iesniedzējam novērtējumu viena gada laikā pēc pieprasījuma saņemšanas, vienlaikus pienācīgi aktualizējot pieteikuma iesniedzēju.

16. EBI savai atbildei pievienoja sūdzības iesniedzējam adresētās 2014. gada 19. decembra vēstules kopiju. Minētajā vēstulē tā informēja sūdzības iesniedzēju, ka tā “*plāno slēgt [pieprasījumu] un nesākt izmeklēšanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 17. pantu*”, un sniedza detalizētu sava lēmuma pamatojumu. EBI secināja, ka pieprasījums būtu jāslēdz, jo sūdzības iesniedzējs nav sniedzis būtiskus pierādījumus, kas tai liktu uzskatīt, ka “*pārkāpums, ja un ja tas ir pierādīts, apdraudētu tiesiskuma pamatus, nepastāvēt nekādam sistēmiskam raksturam vai aspektam, kas ietver cilvēktiesību vai citu pamatbrīvību pārkāpumu*”. Pēc tam tā norādīja, ka nav pierādījumu tam, ka Igaunijas iestāde nebūtu izpildījusi savus uzraudzības pienākumus. EBI konstatēja, ka pēc X finansiālās grūtībās nonākušās situācijas atklāšanas Igaunijas iestāde rīkojās tā, lai nodrošinātu Igaunijas Bankas stabilitāti. Turklāt attiecīgie jautājumi izraisīja būtisku tiesvedību Igaunijas administratīvajās un civiltiesās, kurās bija iesaistīta Igaunijas iestāde.

Sūdzības iesniedzējs tika aicināts četrus nedēļus laikā iesniegt “*jebkuru jaunu būtisku informāciju*”, kas varētu pamatot lietas turpmāku izskatīšanu. Pretējā gadījumā EBI noteiktā veidā slēgtu sūdzības iesniedzēja pieprasījumu.

EBI atvainojās sūdzības iesniedzējam par laiku, kas bija vajadzīgs, lai analizētu pieprasījumu. Tā paskaidroja, ka tas *ir saistīts ar “ļoti lielo darba slodzi, kas ierobežo resursus, kurus mēs varam piešķirt šādu pieprasījumu izskatīšanai*”, un nepieciešamību, kas radās vasarā, piešķirt prioritāti citiem pieprasījumiem, kas saistīti ar noguldītāju piekļuves trūkumu viņu noguldījumiem divās Z bankās. Tā paziņoja, ka tā “*centīsies nodrošināt, ka turpmāk regulāri tiek sniegta jaunākā informācija par progresu, kas panākts, izskatot šādus pieprasījumus*”.

17. Sūdzības iesniedzējs savos apsvērumos par EBI 2015. gada 27. februāra atbildi uzskatīja, ka EBI būtu bijis jāizlemj izmeklēt iespējamās Igaunijas iestādes izdarītos ES tiesību aktu pārkāpumus, nevis slēgt pieprasījumu. 2015. gada 19. februārī Igaunijas pirmās instances tiesa apstiprināja, ka X ir nopietni pārkāpti gan Igaunijas, gan ES tiesību akti. Šis nolēmums radīja šaubas par Igaunijas iestādes EBI iesniegto iesniegumu pareizību un apstiprināja, ka X nav piemērots Igaunijas Bankas kontrolējošais akcionārs. Sūdzības iesniedzējs un citi pieprasītāji

2015. gada 16. janvārī atbildēja uz EBI vēstuli un 27. februārī nosūtīja EBI Igaunijas tiesas sprieduma kopiju. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka jebkurā gadījumā viņa sūdzība ombudam nebija vērsta uz to, lai saņemtu ombuda lēmumu par pieprasījuma pamatotību, bet gan par to, vai EBI ir izskatījusi pieprasījumu saprātīgā termiņā.

18. Sūdzības iesniedzējs piekrita, ka pieprasījuma priekšmets ir sarežģīts un ka EBI ir jāvēl pierādījumi. Tomēr viņš uzskata, ka EBI nav risinājusi šo jautājumu pēc iespējas efektīvākā veidā. Pieņemot lēmumu par to, vai sākt izmeklēšanu (procedūras otrais posms), šķiet, ka EBI ir sākusi koncentrēties uz jautājumiem, kas būtu jāanalizē trešajā posmā ("izmeklēšana"). Otrajā posmā nebija jāveic detalizēta izmeklēšana par faktiem, kas bija pieprasījuma pamatā, savukārt EBI 2014. gada 19. decembra vēstule liecina, ka šāda detalizēta izmeklēšana ir notikusi. Tā vietā, pēc sūdzības iesniedzēja domām, EBI būtu vajadzējis tikai noteikt, vai pieprasījums atbilst Reglamenta 2. pielikumā noteiktajiem kritērijiem.

Ombuda novērtējums

19. Kā pamatoti norāda sūdzības iesniedzējs, iepriekšējā un pašreizējā EBI reglamentā par Savienības tiesību aktu pārkāpumu izmeklēšanu nav paredzēti termiņi, kuros EBI jāpieņem i) lēmumi par pieprasījumu pieņemamību un ii) lēmumi par to, vai būtu jāuzsāk izmeklēšana. Tomēr tiesiskās palāvības un tiesiskās noteiktības principi paredz, ka EBI, izskatot pieprasījumus, jārīkojas saprātīgā termiņā. Šī prasība atbilst procesuālajām pamattiesībām, kas nostiprinātas ES Pamattiesību hartas 41. pantā, kurā noteikts, ka "[ikvienas personas] lietas izskata [...] saprātīgā termiņā".

20. Kā ES tiesas ir vairākkārt lēmušas, novērtējumam par to, vai attiecīgais termiņš ir bijis saprātīgs, būtu jānotiek, ņemot vērā lietas īpašos apstākļus, piemēram, lietas sarežģītību, pušu rīcību vai procesuālos jautājumus [5].

21. Attiecībā uz lēmumu par pieprasījuma pieņemamību ombuds uzskata, ka EBI nevarēja pamatot, kāpēc tai bija vajadzīgi astoņi mēneši, lai pieņemtu lēmumu. Pirmkārt, kā pamatoti apgalvo sūdzības iesniedzējs, EBI 2012. gada reglamenta 2.5. pantā un 1. pielikumā noteiktajiem pieņemamības kritērijiem, kas piemērojami šajā lietā, ir tehnisks raksturs, un šķiet, ka tiem nav nepieciešami vairāki mēneši [6]. Turklāt, lai gan papildu informācija, ko sūdzības iesniedzējs 2013. gada 3. jūnijā, 6. oktobrī un 27. novembrī nosūtīja EBI, patiešām varēja būt būtiska, lai novērtētu, vai izmeklēšana būtu jāuzsāk, tai noteikti nebija nozīmes attiecībā uz lēmumu par pieņemamību, ņemot vērā 1. pielikumā uzskaitītos kritērijus. Ombuds arī norāda, ka visi dokumenti, kurus sūdzības iesniedzējs pievienojis sarakstei, tika tulkoti angļu valodā.

22. No otras puses, ombuds uzskata par pamatotu laiku, kas bija vajadzīgs EBI, lai lemtu par nākamo procedūras posmu, proti, sākotnējo konstatējumu, ka pieprasījums būtu jāslēdz, neuzsākot izmeklēšanu.

23. Ombuds norāda, ka gan 2012., gan 2014. gada reglamentā ir norādīts, ka šis posms ir salīdzināms ar izmeklēšanu, lai gan tai ir provizorisks raksturs. Patiešām, 2012. gada

reglamenta 3. panta, kurā paredzēta iespēja sazināties ar attiecīgo kompetento iestādi, nosaukums ir “Izmeklēšanas sākšana”. 2014. gada Reglamenta 4. pants ir vēl skaidrāks. Tajā ir paredzēta iespēja sazināties ar attiecīgo kompetento iestādi, pieprasītāju vai jebkuru juridisku vai fizisku personu, lai saņemtu informāciju posmā, kad tiek noteikts, vai izmeklēšana būtu jāsāk. Tās nosaukums ir “ **Sākotnējā izmeklēšana** ” [7] . Turklāt 2. pielikumā ir nošķirti pozitīvie un negatīvie izmeklēšanas faktori, kas jānosaka pirms lēmuma pieņemšanas par to, vai pieprasījums būtu jāizbeidz vai izmeklēšana būtu jāuzsāk. Šo faktoru (jo īpaši pozitīvu izmeklēšanas faktoru) rakstura dēļ ir rūpīgi jāizvērtē fakti, tiesību akti un informācija, ko sniegusi kompetentā iestāde un pieprasītāji [8] .

24 . Ombuds norāda, ka vienpadsmit mēnešu laikā no 2014. gada 15. janvāra (datums, kad pieņemts lēmums par pieņemamību) līdz 2014. gada 19. decembrim (diena, kad pieņemts lēmums par nodomu slēgt pieprasījumu, neuzsākot izmeklēšanu) EBI divas reizes lūdza Igaunijas iestādi sniegt paskaidrojumus (3. februārī un 11. aprīlī) un vairākkārt sazinājās ar Pieprasījuma iesniedzējiem. Ombuds arī atzīst, ka EBI bija jāanalizē Igaunijas iestādes atbildes, jāiegūst minētās iestādes iesniegto dokumentu tulkojumi un jāizskata sarežģīti un apjomīgi pierādījumi. Turklāt, dodot priekšroku Z lietai salīdzinājumā ar pieprasījumu, EBI rīkojās savas rīcības brīvības robežās attiecībā uz tās iekšējā darba organizāciju.

25. Ņemot vērā iepriekš minēto, ombuds secina, ka, lai gan EBI nevarēja pamatot, kāpēc tai bija vajadzīgi astoņi mēneši, lai lemtu par pieprasījuma pieņemamību, tā varēja sniegt paskaidrojumu par to, ka tai bija vajadzīgi vienpadsmit mēneši (sākot no dienas, kad tika pieņemts lēmums par pieņemamību), lai pieņemtu savu sākotnējo lēmumu par pieprasījuma izbeigšanu, neuzsākot izmeklēšanu. Šā iemesla dēļ un arī tāpēc, ka EBI savā 2014. gada 19. decembra vēstulē sūdzības iesniedzējam i) atvainojās par kavēšanos un ii) apņēmas “ *nodrošināt, ka turpmāk tiek sniegta regulārāka jaunākā informācija par pieprasījumu izskatīšanas gaitu* ”, ombuds nekonstatē administratīvas kļūmes gadījumu.

27. Visbeidzot, ombuds ar apstiprinājumu norāda, ka pašlaik EBI piemēro šādus iekšējos termiņus: ne vairāk kā **piecus mēnešus** no pieprasījuma saņemšanas dienas, lai lemtu par pieprasījuma pieņemamību, un ne vairāk kā **vienu gadu** no pieprasījuma saņemšanas dienas, lai pieņemtu lēmumu par to, vai sākt izmeklēšanu vai izbeigt pieprasījumu.

Secinājums

Pamatojoties uz šīs sūdzības izmeklēšanu, ombuds slēdz to ar šādu secinājumu:

Ņemot vērā to, ka EBI ir atvainojusies par nepamatoto kavēšanos, kas notika sūdzības iesniedzēja pieprasījuma izskatīšanā, un apņēmas “nodrošināt, ka tiek sniegta regulārāka jaunākā informācija par progresu pieprasījumu izskatīšanā nākotnē”, ombuds šajā gadījumā neatklāj administratīvu kļūmi.

Sūdzības iesniedzējs un EBI tiks informēti par šo lēmumu.

Papildu piezīme

EBI varētu apsvērt iespēju oficiāli noteikt sākotnējos termiņus, kas noteikti EBI projektu pārvaldības instrumentā, attiecīgi grozot tās 2014. gada lēmumu, ar ko pieņem Savienības tiesību aktu pārkāpumu izmeklēšanas reglamentu.

Emily O'Reilly Strasbūra, 6.7.2015.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 12. lpp.).

17. pantā "Savienības tiesību aktu ievērošana" ir noteikts:

"1. Ja kompetentā iestāde nav piemērojusi 1. panta 2. punktā minētos aktus vai ir tos piemērojusi veidā, kas šķiet Savienības tiesību aktu pārkāpums, [...] iestāde rīkojas saskaņā ar šā panta 2., 3. un 6. punktā noteiktajām pilnvarām .

2: Pēc vienas vai vairāku kompetento iestāžu, Eiropas Parlamenta, Padomes, Komisijas vai Banku nozares ieinteresēto personu grupas pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas un pēc attiecīgās kompetentās iestādes informēšanas iestāde var izmeklēt iespējamo Savienības tiesību aktu pārkāpumu vai nepiemērošanu."

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 5. septembra Direktīva 2007/44/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 92/49/EEK un Direktīvas 2002/83/EK, 2004/39/EK, 2005/68/EK un 2006/48/EK attiecībā uz procedūras noteikumiem un vērtēšanas kritērijiem, kas piemērojami, veicot piesardzīgu novērtējumu par līdzdalības iegūšanu un palielināšanu finanšu nozarē (OV L 247, 1. lpp.).

[3] EBI Lēmums EBA/DC/2012/054, 2012. gada 5. jūlijs. Šie noteikumi 2014. gada 14. jūlijā tika aizstāti ar EBI lēmumu, ar ko pieņem Savienības tiesību aktu pārkāpumu izmeklēšanas reglamentu (EBA/DC/2014/100). Noteikumu būtība būtiski nemainījās.

[4] Datums netika norādīts.

[5] Apvienotās lietas T-431/10 un T- 560/10 *Nencini/Parlaments* , 2013. gada 4. jūnija spriedums, Krājumā vēl nav publicēts, 43. un 44. punkts un tajos minētā judikatūra; Lieta C-50/12 P *Kendrion/Komisija* , 2013. gada 26. novembra spriedums, Krājumā vēl nav publicēts, 96. punkts.

[6] 2. pants. 2012. gada Reglamenta 5. pants: " *Lai pieprasījums būtu pieņemams, tas attiecas uz EBI regulas 1. panta 2. punktā minēto aktu piemērošanu, tostarp tehniskajiem standartiem, kas noteikti saskaņā ar 10. līdz 15. pantu, jo īpaši uz kompetentās iestādes nespēju nodrošināt*

finanšu iestādes atbilstību minētajos aktos noteiktajām prasībām. Pieprasījumu nepieņem, ja tas ietilpst kategorijā, kas noteikta 1. pielikumā ." 1. pielikumā ir paredzēti seši skaidri nepieņemamības nosacījumi. Pieprasījumu uzskata par nepieņemamu, ja i) tas ir anonīms, tajā nav norādīta sūtītāja adrese vai nav norādīta nepilnīga adrese; (II) sūdzība nav norādīta; III) sūdzība neietilpst regulas darbības jomā; IV) nav norāžu par kompetento iestādi, uz kuru varētu attiecināt iespējamo ES tiesību aktu pārkāpumu; (V) tas attiecas uz privātpersonas vai organizācijas darbību/atbrīvojumu; VI) sūdzība pēc būtības ir tāda pati kā tā, ko EBI jau ir izskatījusi.

[7] 2012. gada reglamenta 3. panta 1. punktā ir paredzēts, ka EBI priekšsēdētājs vajadzības gadījumā aicina kompetento iestādi noteiktā termiņā sniegt informāciju. 2014. gada Reglamenta 4. pantā "Provizorisks izmeklēšana" ir paredzēts, ka priekšsēdētājs var uzaicināt attiecīgo kompetento iestādi, pieprasītāju vai jebkuru citu juridisku vai fizisku personu sniegt informāciju. 2012. gada Reglamenta 3. panta 2. punktā ir paredzēts, ka pēc visas nepieciešamās informācijas saņemšanas priekšsēdētājs pieņem lēmumu par to, vai sākt izmeklēšanu, ņemot vērā 2. pielikumā iekļauto neizsmeļošo faktoru sarakstu.

[8] Reglamenta 2012. gada 2. pielikumā (2014. gada Reglamenta 2. pielikums ir gandrīz identisks) ir noteikts:

" Pozitīvi [izmeklēšanas] faktori: iespējamais pārkāpums apdraud tiesiskuma pamatus (piemēram, sistēmiski pārkāpumi, cilvēktiesību vai pamatbrīvību pārkāpumi). Iespējamais pārkāpums attiecas uz atkārtotu pārkāpumu [..]; Apgalvotajam pārkāpumam var būt būtiska tieša ietekme uz EBI mērķiem attiecībā uz: iekšējā tirgus darbību; integritāte, pārredzamība; finanšu tirgu efektivitāte un pienācīga darbība; novērst regulējuma arbitrāžu un veicināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus; un uzlabot patērētāju aizsardzību.

Negatīvi [izmeklēšanas] faktori: Pieprasījums ir piemērotāks, lai to izskatītu cita persona vai struktūra [..]; pieprasījums ir piemērotāks, lai to izskatītu ar citiem līdzekļiem (piemēram, profesionālapskati, mediāciju); pieprasījums šķiet nenozīmīgs vai maldīgs ."